

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Via Trium Dierum In Solitudinem Ad Sacrificandum
Domino Exod. 8. Seu Triduana Ven. Cleri Solitudo Et
Animi Collectio Deo Sacra Duce S. P. Ignatio Loyola,
Societatis Jesu Fundatore**

Zech, Michael

Ingolstadii ; Monachii ; Aug. Vindel., 1762

3. Ordinarie tali, qualis fuit vita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60697](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60697)

negares, hæreticus fores æterna morte dignissimus.

Quid si, inquam, Timothee, hoc momento, uti certissime potes, mori deberes, ut tot millia Sacerdotum repente, *improvise*, infeliciter in statu peccati gravis sunt mortui? - - -

Superi! tantum a Timotheo meo averte malum! Statuit ille, ac firmiter statuit sinceram agere de præteritis pœnitentiam, atque ita posthac vivere *omni tempore*, omnique in *loco*, ut audeat *semper & ubique* mori, quia certus de morte, at incertus de omnibus ejusdem circumstantiis: probe autem gnarus, mortem plerumque *talem* fore, *qualis* fuerat vita: de quo fit Meditationis nostræ

PUNCTUM III.

Qualis vita, finis ita.

ITa haud obscure docet *Scriptura*, testatur *experientia*, suadet *Ratio*.

I. *Scriptura* per os Apostoli paterne monet omnes: *Nolite errare, Fratres mei: Deus non irridetur; quæ enim seminaverit homo, hæc & metet.* *

F 2

En,

* Galat. 6.

En, Timothee! Veritas hæc tam clara & certa videbatur Apostolo, ut dicat, *Deum irrideri* ab eo, qui aliam speret mortem, quam fuerit ejus *vita*; quæ enim seminaverit homo *in vita*, hæc & metet *in morte*. Aliter qui speraret, certe *erraret*, & Deo *illuderet* - Aut an non *erraret*, quærit Doctor Angelicus, & mente aberraret? an non terræ *illuderet*, qui ab illa peteret, aut expectaret, ut ex *feminata avena* produceret *triticum*? - - Nimirum uti fruges sequuntur naturam seminis, & causæ naturales effectum producant univocum ac suæ speciei, nisi fiat miraculum, aut monstrum: ita in re & sensu morali quæ *seminaverit* homo in *vita*, hæc & *metet* in *morte*.

Hinc Deus per Prophetam: *Seminate vobis in Justitia, & metite in ore Misericordie.* - *Arastis impietatem: iniquitatem mesuistis: comedistis frugem mendacii.* - * Et ipse Christus: ** *Nunquid colligunt de spinis uvas, aut de tribulis ficus?* - - -

Igitur, Timothee, ex hoc mundo nihil tuarum opum, nihil honorum, voluptatum nihil tecum auferes in morte, sed sola, quæ *seminasti*, opera tua, seu bona, seu mala: *Opera eorum sequuntur illos*: *** & talia quidem ordinarie, qualia fuerunt

* Ose 10. ** Matth. 7. *** Apoc. 14.

fuerunt in vita; *qualis vita, finis ita*: seu quod idem est: per vitam tuam Deo seruiisti tepide? non fervebis in morte. - Odisti eum in vita? non amabis in morte. Contra sincere eum in vita amasti? confide; & in morte amabis. - Vixisti in vera & constanti pœnitentia? nil dubita; & pœnitens morieris. - Quæ feminaverit homo *in hac vita*, hæc & metet *in morte*.

Plures adhuc hujus veritatis testes petis? En ergo: dabit illos

II. *Experientia in terris, in Cælo, & inferno.* His testibus

I. *Orbis terrarum* plenus est. Ita sane uno ore omnes loquuntur cathedræ, omnes scribunt calami, omnes profantur libri, adeo, ut proverbium jam sit: *Qualis vita, finis ita: vita qualis, mors est talis.*

Idem testatur communissima omnium Patrum, Theologorum, & Ascetarum doctrina, quod *saltem moraliter* impossibile sit, pie semper vivere, & male mori: aut male semper vixisse, & bene mori. - - - *Qualis vita, finis ita.* Saul vixit in superbia & fastu: & in iisdem mortuus est. Impie vixit Achab; & mortuus est in sua impietate. Induratum erat cor Pharaonis in vita; & tale fuit in mor-

te. Immortui sunt Sodomitæ suæ libidini : Israelitæ suo abdomini & gulæ , Rex Balthasar suæ ebrietati , Holofernes luxuriæ , Judas Iscariotes suæ avaritiæ. -- *Qualis vita , finis ita.*

Qui de hac veritate desiderat proximiora nostræ ætati testimonia & exempla , in probatis authoribus legere poterit funestos sæculi superioris casus de Sacerdotibus. Leget , quod Anno 1628. quidam Parochus : - A. 1639. alius 60 annorum Parochus , 90 annorum Senex : A. 1642. in Polonia Cracoviensis Prælatatus : A. 1643. in Ceila , Orientali Insula , Sacerdos : Circa idem tempus quidam in Austria Canonicus , olim degener Societatis nostræ filius : Leget , inquam , quod hi , & his similes suis immortalibus voluptatibus miserrime perierint.

Taceo plura ejuscemodi exempla tragica , unum præcipue horrendum , imo incredibile , nisi de ejus veritate (contigit enim nostra ætate) egomet testari possem , quod scilicet Parochus in ipso (horresco referens) turpitudinis actu repente crepuerit medius , obriguerit totus , carbone , imo dæmone nigrior. *Qualis vita , finis ita.* Testibus orbis terrarum plenus est.

2. Imo & *Cælum , ac Infernus.* Ipsemet

met

met utrumque inspice, Pauculos in Cælo, prorsus paucissimos invenies, qui aliter fuerint mortui, quam vixerint. . .

Inspice & *Infernum*: & mentiar, si unum, alterumve ibi reperias, quorum *finis non fuerit ita, qualis fuit vita.*

III. Quid plura? idem & *Ratio suadet*, ac persuadet; quid enim? *Si ceciderit lignum ad Austrum, aut ad Aquilonem, in quocunque loco ceciderit, ibi erit.**

At enim quam in partem cadet arbor? - Ais: in eam utique partem, in quam prius jam erat *inclinata*. Ita sane *lumen rationis* & oculorum docet. . .

Non aliter in eam partem cadet moriens, in quam eum in vita semper *inclinabant* suæ passiones, suæ affectiones, suæ propensiones, maxime suæ consuetudines, seu totidem frondes ac rami vitæ nostræ.

Petunt quidam a Magis sibi in speculo monstrari, qua morte sint morituri. O Sacerdos, ait S. Ambros. *speculum non fallax*, vitam tuam inspice: & in hoc speculo tuam videbis mortem, & genus mortis tuæ: *qualis vita, finis ita*, si de *ordinario* divinæ Providentiæ cursu loquamur. Quis autem ex inveteratis peccatoribus sine præsumptione temeraria speret,

F 4

quod

* Eccl. II.

quod Deus in ejus gratiam *consuetum* suæ Providentiæ *ordinem* in morte sit immutaturus? . . .

Utique est *infinite misericors*: infernus tamen damnatis est plenus, quia Deus simul est *infinite justus*. Utique etiam in morte omnibus *sufficientes* dat gratias: attamen cum his plerique, aut fere omnes pereunt, ait S. Augustinus. Utique Deus - Homo in ipso veluti mortis articulo convertit, & salvavit pessimum latronem Dismam: at enim totam milies percurre Scripturam, ait idem S. Doctor: & nullum reperies alterum in agone conversum. Tunc Dismas salvatus est *unus, ne desperes: solus, ne presumas*. Ordinarie verissimum manet notissimum S. Hieronymi in lectulo mortuali effatum: *Vix unus de centum millibus, qui male semper vixerit, meretur indulgentiam in morte, vix unus de centum millibus.* . . .

Redi modo ad te ipsum, Timothee, & vide, an conformem perpensis hodie 3. veritatibus vitam duxeris.

I. *Mors in seipsa & quoad substantiam est certissima.* Et tu de morte nunquam serio cogitas? . . . Vivis, seu nunquam moriturus? . . . Aut num magis te posses temporalibus Bonis, forte & sensual-

fualitatibus, forte & peccatis immergere, si certus esses, te nunquam moriturum? - - Imo salutarem mortis memoriam studio in te extinguis? - Horres, ac indigne fers, si in libris aut colloquiis memoria mortis tibi suggeritur? - - Num autem ideo mors non veniet? num tardabit? num ideo minus erit terribilis? - Nonne hoc est, mortem & separationem a terrenis cum tempore duriores tibi reddere, & amariores? - -

II. *Mors pariter est incertissima quoad circumstantias loci, temporis &c. scilicet. Ubi? Quando?* aut in quo animæ tuæ statu te sit occupatura? - Et tamen ad eam te non paras? non componis tuas conscientiae rationes? cum tamen error mortis in æternum non possit amplius emendari: *Statutum hominibus semel mori. Semel tantum?*

Deum immortalem! Ad omne iter longius & diu, & solícite te paras: lucra, aut damna œconomiae tuæ frequenter computas: in omni contractu, in electione Medici aut medicinae semper meliora, tutiora, certiora solícite adhibes: & ad iter æternitatis te non paras? animæ rationes non inis? In-

certissima sunt *tempus & locus* mortis: incerta pro illo tempore Confessarii copia, usus rationis, gratia Dei: & *incertis his eventibus te committis?* - Ah! memento, quod de anima loquaris, lamentatur Chrysostomus: de *anima - tua - una - immortal!*

III. *Qualis vita, finis* ita. Ex mille, ex decem millibus, ex centum millibus vix unus bene moritur, qui male semper vixit. - - Nemo audet sylvam ingredi, ubi tres, aut quatuor recens a latronibus fuere trucidati. Quam præfractæ igitur temeritatis ac insanix foret, qui audet ingredi viam ac iter æternitatis, ubi universalis hominum latro, Mors, tot millenos occupat improvise? mactat imparatos, corpus & animum mactat?

Et quid tibi fieret, Timothee? quid animæ tuæ, si Mors *hoc momento* te opprimeret? - - - Quid factum fuisset, si oppressisset illo & illo *tempore, die, loco, & in illo statu* animæ, quorum meminisse non potes sine horrore & pudore? - -

Ah! (cogitas cum gemitu) ah! - - -

Affectus.

O mi Servator amantissime! quid factum *me* fuisset? - - nempe actum
de

de me, ac æternum de salute mea fuisset actum. - - - Imo si *qualis vita, finis ita*, adhuc de me actum est; nam *vita præterita* non nisi pessimam mihi præfagit mortem, quia *mors peccatorum pessima*. * Si *præsentem* consulo valde *tepidam*, nescio fane, quid mihi sperandum magis, timendumve. - - Si denique *futuram* considero, heu me! *Gratiam finalem*, sine qua non est salus, meritus non sum: mereri non possum: nunquam potero mereri. - - -

Ita est, mi Redemptor, ita plane est: attamen Mors illa horribilis, quam pro me in Cruce subiisti: Sanguis ille pretiosissimus, quem pro me ad ultimam usque guttulam profudisti, dudum beatam mortem mihi promerere. - - -

Poteras enimvero, mi Deus, imo pridem debebas permittere, ut morerer in peccato mortali: id tamen non permisisti, quia *non vis mortem impii, sed ut convertatur a via sua, & vivat*. ** - -

Eum in finem mihi singularem, quam tot millenis negasti, hujus Recollectionis gratiam confers, ut me pro viribus ad bonam mortem possim disponere.

Obsequor, Domine, & jam nunc,
ut

* Psal, 33. ** Ezech. 33.

ut rite me disponam, *amore tui* perfectissimo *præteritam* detestor vitam, quia in peccatis transactam: *amore tui* emendo *presentem*, quia plane tepidissimam: *amore tui* dispono *futuram*, & jam nunc, quia forte tunc non potero, ad bonam mortem me dispono per actus theologicos, ad obtinendam bonam mortem omnium utilissimos: O mi Deus, inquam, *Credo in te*, quia es *suprema Veritas*, fallere & falli nescia.

Spero in te, quia es æterna Felicitas, & in promissis Fidelitas.

Amo te super omnia, quia es *infinita Bonitas*, & Bonum super omne bonum. *Gratias ago* tibi pro omnibus beneficiis, quia es *summa Liberalitas*.

Adoro te, quia es *immensa Majestas*.

Protestor contra omnia peccata, imo & contra tentationes in morte fors occursuras jam nunc *protestor*, quia es *purissima Sanctitas*.

Sic denique in manus tuas commendo spiritum meum, corpus meum, & omnia mea. - - -

O bone JESU exaudi me: intra Vulnera tua absconde me,

Nec permittas me separari a te. Ab hoste maligno defende me:

In hora mortis, ah! in hora mortis
meæ

meæ voca me, & jube me venire ad te, ut cum Sanctis tuis laudem te in sæcula sæculorum. Amen.

NB. Dic, ut supra, *Pater & Ave.*

& *Confirma, o Deus &c.*

Adde unum *Pater & Ave* pro Sacerdote, qui *primus* e tua Dicecesi aut Capitulo morietur. At ferventer ora, quia forte *pro temetipso* oras.

Reflexiones.

I. Timothee! Morieris certissime, infallibiliter, necessario. *Statutum est.* Fac ergo ex necessitate virtutem. Relinque terrena *animo*, affectu, sponte, & cum merito, antequam *corpore* debeas necessario relinquere, fac ex morte initium melioris vitæ: nec differ bonam vitam usque ad malam mortem. * *quotidie* ergo *morere* cum Apostolo, ut uno die bene moriaris. Ista cogitatio amara est? Medicina est: amara, at salubris, fides & spes dulcem reddent.

II. Morieris. At *quando? Ubi? Quomodo?* - nescis. *Nescitis diem, neque horam.* - Mors opinione tua est propior. - Tres sunt, ait Hugo de S. Victore, mortis nuntii: *casus, morbus, senium.* *Casus* docet, mortem in insidiis latere;

Mor-

* I. Cor. 15.

Morbus, in propinquo esse: *Senium*, præsentem adesse. Longior vita non facit te melius dispositum ad bonam mortem, sed vita bona, ergo vive, ut cupis mori: & bene morieris.

III. Morieris, ut vixisti. Ordinarie *qualis vita, finis ita*: Quilibet optat cum Balaam Propheta: *Moriatur anima mea morte justorum*: * at melius diceret: *Vivat anima mea vita justorum*, ut moriatur morte justorum; nam *legi*, ait S. Hieronymus: *legi, relegi, perlegi, nunquam vidi pium hominem mala morte mortuum*.

Cape aliquot signa & prodromos secururæ bonæ mortis. Sunt autem I. *Labor pro gloria Dei & salute animarum*. Sic, teste S. Greg. Orsicianus Sacerdos ferventissimus in morte a SS. Petro & Paulo, aliisque Apostolis vocatus, & deductus fuit *ad præmia laborum*. 2. *Bona in omnibus operibus intentio*. Sic Ven. noster P. Nicolaus Lancicius in morte agebat: *Letus morior, quia omnia ad Deum direxi, & ad ejus gloriam*. 3. *Constans devotio erga Crucifixum & B. Virginem*. Sic piissimus noster Berckmannus, præter regularum libellum, ma-
nu

* Num. 23.

nu tenens *Crucifixi imaginem* ac *Rosarium* dixit in morte: *Cum his tribus libenter morior.* Sic S. Ludovicus, Episcopus Tolofanus, Caroli Siciliae Regis primo, post S. Francisci Seraph. filius, in morte continuo B. Virginem salutavit. Causam rogatus, dixit: *Morientem illa juvabit me.* Et juvit, ab Angelis in Cælos evectum comitata inter has voces; *Sic fit servientibus Deo in puritate.*

Vive & tu, Timothee, vita justorum, ut moriaris morte justorum. Verbo:

Ut felix moriari, modo bene vivere
(disce:

Ut felix possis vivere, disce mori.

Porro tria adhuc vehementer tibi commendo. Consule

- 1.mo *Tibi*, mature componendo rationes animæ tuæ.
- 2.do *Proximo* tuo, mature solvendo, si contraxisti, debita.
- 3.tio *Consanguineis*, mature, si licet, & placet, condendo testamentum &c., ut multa prævertas mala, tricas, lites.

Lege ex Thom. Kemp. Lib. 1. C. 23.

CON-